

Je moet de wereld zien zoals hij is

Huib van Olden over de inclusieve toekomst

Huib van Olden is bestuurder van SBCM, het Kenniscentrum en A&O-fonds sociale werkgelegenheid, wethouder te 's Hertogenbosch en voorzitter van de Kamer Inclusieve Arbeid (VNG).

“Er is veel wensdenken in de wereld”, zegt Huib van Olden. “We kunnen wel heel graag willen dat de wereld, dat de samenleving en de mensen inclusief zijn. Maar dat is niet altijd zo.” Daarom pleit hij ervoor de wereld te zien zoals hij is. “Als we een inclusieve arbeidsmarkt willen realiseren, moeten we dat toch echt in de samenleving borgen. Wat mij betreft moeten we daarbij niet terugschrikken voor pragmatische oplossingen.”

Volgens Van Olden begint de rationele analyse van de Banenafpraak bij de aanname dat met de Participatiewet en de Banenafpraak de stabiele basis onder SW-bedrijven is afgebroken en veel werkgelegenheid is afgeschaald. “Mensen met een beperking moesten voortaan worden ondergebracht bij reguliere bedrijven. Dat is extreem neo-liberalistische wensdenken geweest. Gelukkig komen we nu weer een beetje terug van dat soort denken, maar dat soort ideeën waren wel belangrijk voor de maatschappelijke ontwikkelingen van de afgelopen jaren. Dat moet je zien om de context waarin de Banenafpraak zich ontwikkeld heeft te begrijpen.”

Over de Banenafpraak zelf is Van Olden beter te spreken. Hij constateert dat er een flink aantal bedrijven bereid zijn geweest om mensen een kans te

geven. Dat leidt volgens hem wel tot de vraag: “hoe duurzaam blijken die banen te zijn? Dat is in tijden van crisis echt de hamvraag. Daar hangt vanaf hoeveel mensen met een arbeidsbeperking de komende tijd hun baan zullen verliezen of behouden.”

Van Olden, inmiddels bijna elf jaar wethouder in Den Bosch, heeft de ontwikkeling van de Banenafpraak nauwgezet gevolgd. Hij zag dat het ontzettend lastig is om het midden- en vooral het klein bedrijf bij de Banenafpraak te betrekken. “Die zitten niet altijd bij een werkgeverskoepel of op een bedrijventerrein. Maar die zouden wel de motor van een inclusievere arbeidsmarkt kunnen en moeten zijn.”

Deze twee punten, de zorgen over de duurzaamheid van bestaande banen en over de onbereikbaarheid van sommige werkgevers, leiden volgens Van Olden onmiskenbaar tot de conclusie dat een actiever arbeidsmarktbeleid gerechtvaardigd is. “Ik denk dat je de samenleving alleen echt inclusief kunt maken als je die inclusiviteit permanent ondersteunt.”

Om dat doel te bereiken stelt Van Olden voor werkgevers meer fiscale prikkels te geven om mensen met een arbeidsbeperking in dienst te nemen – en te houden. “Je zou je een model voor kunnen stellen waarbij het voor werkgevers fiscaal steeds interessanter wordt naar mate mensen langer in dienst blijven. Daarnaast pleit ik al langer voor een Go-Risk polis die werkgevers op een positieve manier meer zekerheid biedt.”

“Inclusie slaagt alleen als we er wederzijds een succes van willen maken. Die individuele invulling is veel belangrijker dan een proefperiode of een centraal budget.”

Marcel Kleinherenbrink, teamleider **Divisie Inlichtingen- en Opsporingsdienst, NVWA** over wat van belang is om een plaatsing te laten slagen.

[LEES HIER HET INTERVIEW](#)